Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41120
Copyright: Melk, Benediktinerstift

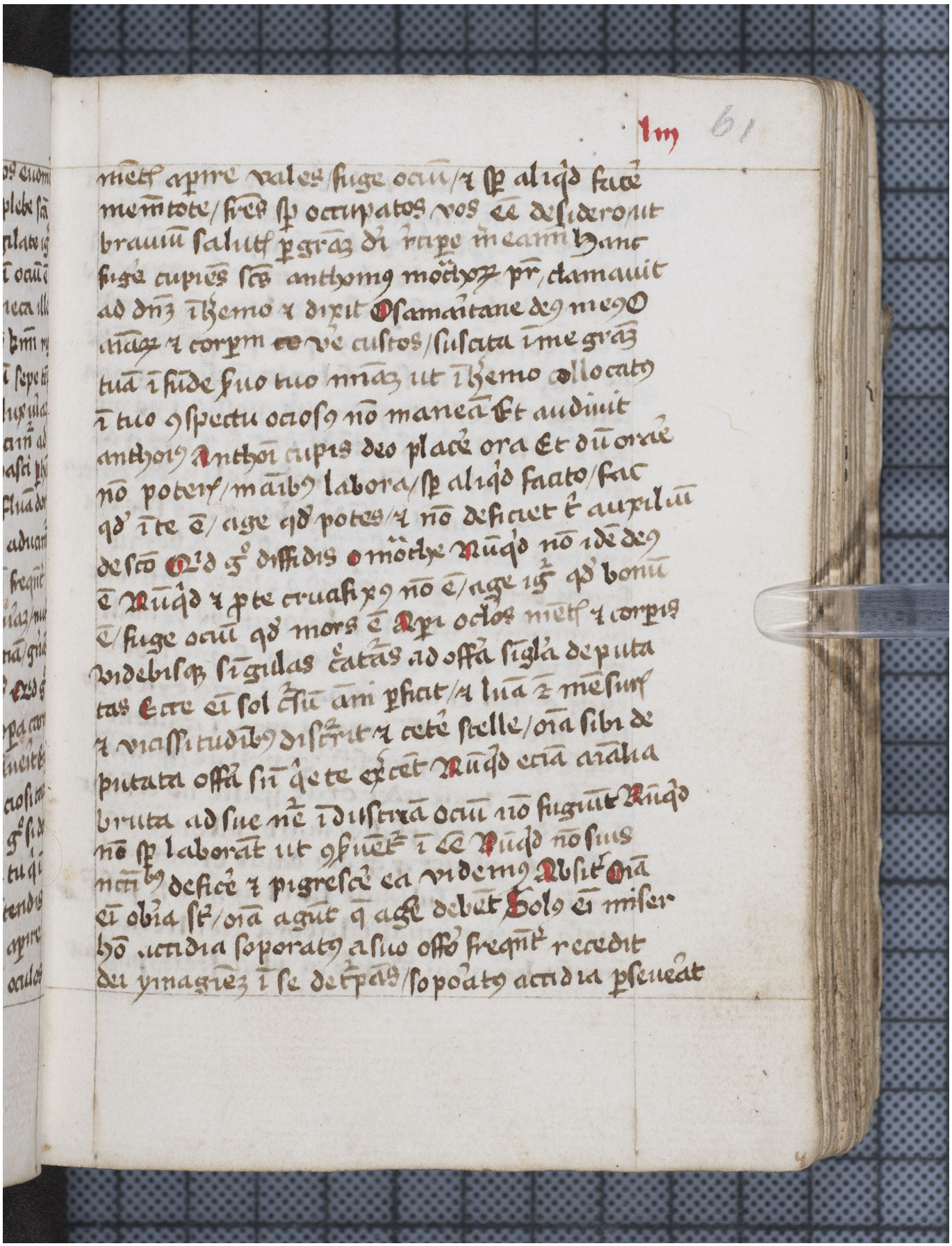

Im 61

mētis aperire vales/ fuge oculos/ et si aliquid fuerit
memento/ fures si occupatos vos et desideros/ ut
beatum salutis per gratiam dei rapere in eam. Hanc
fugere cupiens sancti anthonius monachorum pr/ clamavit
ad dnm ihesum et dixit O samaritane dei mei O
miserere et corpm et ve custos/ suscita in me gratiam
tuam in fide fuo tuo miraculum ut ihesum collocatum
in tuo inspectu oculorum non maneam. Et audivit
anthonius. Anthoni cupis deo placere ora. Et dum orare
non potes/ manibus labora/ si aliquid facto/ fac
quod in te est/ age quod potes/ et non deficiet te auxilium
de sto. Quid es diffidis o monache. Nunquid non idem deus
est. Nunquid et pte crucifixus non est/ age es quod bonum
est/ fuge oculos quod mors est. Apri oculos mentis et corporis
videbis/ singulas etatis ad offa sigla deputata
tas. Ecce ei sol cum am phcat/ et luna et mesuris
et viassitudibus distrit et cete stelle/ ora sibi de
putata offa sin que te excet. Nunquid etia aralia
bruta ad sue nte in dilstrina oculi non fugiunt. Nunquid
non sp laborat ut qficiat in se. Nunquid non suus
mtis deficere et pigrescere ea videmus. Ubi sit ora
ei obia st/ ora agit q agere debet. Solus ei miser
ho actidia soporatus a suo offo fregit recedit
dei yinagiez in se detras/ sopoatus actidia pseueat